

רשומות

ספר החוקים

29 ביולי 2018

2750

י"ז באב התשע"ח

עמוד

964 חוק תיירות מרפא, התשע"ח-2018

תיקון עקיף:

פקודת בריאות העם, 1940 – מס' 32

חוק תיירות מרפא, התשע"ח-2018*

פרק א': הגדרות

הגדרות

1. בחוק זה –

"אשרת תייר" – אשרה ורישיון לישיבת מעבר לפי סעיף 2(א)(1) לחוק הכניסה לישראל או אשרה ורישיון לישיבת ביקור מסוג ב/2 לפי תקנה 5(ב) לתקנות הכניסה לישראל, התשל"ד-1974¹;

"בית חולים" – כמשמעותו בסעיף 24 לפקודת בריאות העם;

"בית חולים ממשלתי" – לרבות פעילות המתבצעת בו בידי תאגיד בריאות כהגדרתו בסעיף 21 לחוק יסודות התקציב, התשמ"ה-1985²;

"בעל עניין" – כהגדרתו בחוק ניירות ערך, התשכ"ח-1968³;

"בעל שליטה" – מנהל, עובד אחראי בגוף, או מי שיש לו חלק העולה על 5% בהון או בזכות לקבל רווחים של אותו גוף;

"ועדת העבודה" – ועדת העבודה הרווחה והבריאות של הכנסת;

"חוק זכויות החולה" – חוק זכויות החולה, התשנ"ו-1996⁴;

"חוק הכניסה לישראל" – חוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952⁵;

"חוק העונשין" – חוק העונשין, התשל"ז-1977⁶;

"טיפול רפואי", "מטופל" ו"מטפל" – כהגדרתם בחוק זכויות החולה;

"מוסד רפואי" – מוסד רפואי ציבורי או מוסד רפואי פרטי;

"מוסד רפואי פרטי" – בית חולים או מרפאה שאינם מוסד רפואי ציבורי;

"מוסד רפואי ציבורי" – כל אחד מאלה:

(1) בית חולים ממשלתי או מרפאה בבעלות ממשלתית;

(2) בית חולים או מרפאה בבעלות קופת חולים;

(3) בית חולים או מרפאה בבעלות רשות מקומית;

(4) בית חולים או מרפאה שהם תאגיד שהוא מוסד ציבורי כהגדרתו בסעיף 9 לפקודת מס הכנסה⁷;

(5) בית חולים שאינו בית חולים כאמור בפסקאות (1) עד (4), שבתעודת רישומו לפי פקודת בריאות העם כלולות עמדות לרפואה דחופה (מיון);

"המנהל" – המנהל הכללי של המשרד או עובד המשרד שהוא הסמיכו לעניין חוק זה, כולו או חלקו;

* התקבל בכנסת ביום ו' באב התשע"ח (18 ביולי 2018) [בישיבה שהחלה ביום ה' באב התשע"ח (17 ביולי 2018)]; הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק הממשלה – 1126, מיום כ"ב באדר התשע"ז (20 במרס 2017), עמ' 1000.

¹ ק"ת התשל"ד, עמ' 1517.

² ס"ח התשמ"ה, עמ' 60.

³ ס"ח התשכ"ח, עמ' 234.

⁴ ס"ח התשנ"ו, עמ' 327.

⁵ ס"ח התשי"ב, עמ' 354.

⁶ ס"ח התשל"ז, עמ' 226.

⁷ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, עמ' 120.

"מרפאה" – כמשמעותה בסעיף 34 לפקודת בריאות העם שניתן בה טיפול רפואי ביד; המישה מטפלים לפחות;

"המרשם" – כמשמעותו בסעיף 3(א);

"המשרד" – משרד הבריאות;

"נושא משרה" – כהגדרתו בחוק החברות, התשנ"ט-1999⁸;

"סוכן תיירות מרפא" – מי שעוסק בתיווך לתיירות מרפא ורשום במרשם;

"עניין אישי", של אדם – לרבות עניין אישי של קרובו, של תאגיד שהוא או קרוב שלו הם בעלי עניין בו, או של גוף שהוא או קרוב שלו הם בעלי שליטה בו;

"פקודת בריאות העם" – פקודת בריאות העם, 1940⁹;

"קרוב", של אדם – בן זוג, הורה, הורה הורה, אח או אחות, צאצא, צאצא של בן זוג ובני זוגם של כל אחד מאלה או אדם אחר הסמוך על שולחנו של אותו אדם, וכן שותף, מעסיק או עובד שלו;

"שעות פעילות רגילות" – השעות שמתחילת המשמרת הראשונה של מוסד רפואי, ובכל מקרה לא יאוחר מן השעה 7.00, עד לתחילת המשמרת השנייה, ובכל מקרה לא לפני השעה 15.00;

"תיווך לתיירות מרפא" – כל אחד מאלה:

(1) עיסוק בתמורה בתיווך בין מוסד רפואי לתייר מרפא לעניין מתן טיפול רפואי בישראל לתייר המרפא במוסד רפואי;

(2) עיסוק בתמורה באיתור תיירי מרפא בעבור מוסד רפואי על ידי גורם חיצוני;

"תייר" – מי שכניסתו לישראל טעונה קבלת אשרת תייר או שהוא פטור מקבלת אשרה כאמור לפי סעיף 17(ב) לחוק הכניסה לישראל, למעט מי שכניסתו לישראל היא לפי היתר לשהייה בישראל לפי חוק האזרחות והכניסה לישראל (הוראת שעה), התשס"ג-2003¹⁰, ומתקיים לגביו אחד מאלה:

(1) הרשות הפלסטינית כמשמעותה בהסכם הביניים, התחייבה או מחויבת, לפי ההסכם האמור, לשלם בעד טיפול רפואי הניתן לו; לעניין זה, "הסכם הביניים" – ההסכם כמשמעותו בחוק יישום הסכם הביניים בדבר הגדה המערבית ורצועת עזה (סמכויות שיפוט והוראות אחרות) (תיקוני חקיקה), התשנ"ו-1996¹¹;

(2) הוא רשום בקופת חולים בהתאם לתקנות ביטוח בריאות ממלכתי (רישום בקופת חולים, זכויות וחובות של מקבלי היתר שהייה לפי חוק האזרחות והכניסה לישראל (הוראת שעה), התשס"ג-2003), התשע"ו-2016¹²;

"תייר מרפא" – תייר המקבל או מבקש לקבל טיפול רפואי בישראל במוסד רפואי;

"תעריפון משרד הבריאות" – רשימת תעריפי האשפוז והשירותים האמבולטוריים, שמפרסם משרד הבריאות באתר האינטרנט שלו, המשקפת את התעריפים המועדכנים מומן לזמן כפי שנקבעו בצווים לפי סעיף 12 לחוק פיקוח על מחירי מצרכים ושירותים, התשנ"ו-1996¹³;

"השר" – שר הבריאות.

⁸ ס"ח התשנ"ט, עמ' 189.

⁹ ע"ר 1940, תוס' 1, עמ' (ע) 191, (א) 239.

¹⁰ ס"ח התשס"ג, עמ' 544.

¹¹ ס"ח התשנ"ו, עמ' 34.

¹² ק"ת התשע"ו, עמ' 1686.

¹³ ס"ח התשנ"ו, עמ' 192.

פרק ב': רישום סוכני תיירות מרפא

2. (א) לא יעסוק אדם בתיווך לתיירות מרפא ולא יתקשר עם מוסד רפואי לשם תיווך לתיירות מרפא, אלא אם כן הוא רשום במרשם ובהתאם לתנאי הרישום ולהוראות לפי חוק זה.
- (ב) לא יציג אדם את עצמו כסוכן תיירות מרפא ולא ישתמש בכל תואר או כינוי שמשמע מהם שהוא עוסק בתיווך לתיירות מרפא, אלא אם כן הוא רשום במרשם.
- (ג) הוראות סעיפים קטנים (א) ו-(ב) לא יחולו לעניין פעילות של איתור תיירי מרפא בעבור מוסד רפואי וביוזמתו, המבוצעת לרבות על ידי גורם חיצוני באמצעות אתר אינטרנט בלבד, ובלבד שמתקיימים בה כל אלה:
- (1) למוסד הרפואי יש שליטה מוחלטת על תוכן הפרסום באתר האינטרנט;
- (2) למוסד הרפואי יש שליטה מוחלטת על תנאי ההתקשרות עם תייר המרפא;
- (3) תייר המרפא אינו נדרש לשלם תמורה לגורם אחר פרט למוסד הרפואי.
3. (א) המנהל ינהל מרשם של סוכני תיירות מרפא (בחוק זה – המרשם).
- (ב) המרשם יהיה פתוח לעיון הציבור באתר האינטרנט של המשרד ובכל דרך נוספת שיורה השר, והמידע בו יפורסם בעברית, בערבית, באנגלית וברוסית, וכן בכל שפה אחרת שעליה יורה השר; הודעה על דרך נוספת כאמור תפורסם ברשומות.
4. (א) בקשה לרישום במרשם (בחוק זה – בקשה לרישום) תוגש למנהל ותכלול את כל אלה, לפי העניין:
- (1) שם המבקש, פרטי זיהויו ומענו; היה המבקש תאגיד, תכלול הבקשה גם את המסמכים שעל פיהם התאגד התאגיד או שעל פיהם הוא פועל, וכן את שמות בעלי השליטה ונושאי המשרה בתאגיד, פרטי זיהוים ומענם; היה המבקש עסק שאינו תאגיד, תכלול הבקשה גם את שמות נושאי המשרה בעסק, פרטי זיהוים ומענם;
- (2) פרטים בדבר עיסוקיו האחרים של המבקש, ככל שישנם.
- (ב) לבקשה יצורפו מסמכים המעידים על קיום התנאים לרישום לפי סעיף 5, כפי שקבע השר.
5. (א) המנהל ירשום במרשם מבקש שמתקיימים לגביו תנאים אלה, לפי העניין:
- (1) לעניין מבקש שהוא יחיד –
- (א) אם אינו תושב ישראל – יש לו כתובת או נציג בישראל;
- (ב) הוא אינו עובד מוסד רפואי;
- (ג) הוא לא הורשע בעבירה שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה, אין הוא ראוי לעסוק בתיווך לתיירות מרפא;
- (2) לעניין מבקש שהוא תאגיד – מתקיים לגבי התאגיד וכן לגבי כל מי שיעסוק בתיווך לתיירות מרפא בתאגיד וכל נושאי המשרה ובעלי השליטה בתאגיד, התנאי המנוי בפסקה (1)(ג), ולגבי נושאי משרה ובעלי שליטה בתאגיד שהם יחידים – מתקיימים גם התנאים המנויים בפסקה (1)(א) ו-(ב);
- (3) לעניין מבקש שהוא תאגיד שהתאגד מחוץ לישראל –
- (א) התאגיד נרשם כחברת חוץ לפי סעיף 346 לחוק החברות, התשנ"ט-1999;

(ב) במדינה שבה הוקם התאגיד קיימת חקיקה מספקת לאיסור הלבנת הון;

(ג) מתקיים לגבי התאגיד וכן לגבי כל מי שיעסוק בתיווך לתיירות מרפא בתאגיד וכל נושא משרה ובעל שליטה בתאגיד, התנאי המנוי בפסקה (1)(ג), ולגבי נושאי משרה ובעלי שליטה בתאגיד שהם יחידים – מתקיימים גם התנאים המנויים בפסקה (1)(א) ו-(ב).

(ב) לשם בדיקת התנאי לפי סעיף קטן (א)(3)(ב) תעביר הרשות לאיסור הלבנת הון ומימון טרוו, מדי שנה, לבקשת המנהל, את רשימת המדינות שבהן לא קיימת חקיקה לאיסור הלבנת הון או שהחקיקה בהן אינה מספקת.

(ג) השר, באישור ועדת העבודה, רשאי לקבוע תנאים נוספים לרישום במרשם, לרבות לעניין הכשרה של סוכני תיירות מרפא.

(ד) השר, בהתייעצות עם שר המשפטים ועם השר לביטחון הפנים, רשאי לקבוע הוראות לעניין בדיקת הרשעות של תושבי חוץ במדינות חוץ.

6. (א) על אף האמור בסעיף 5, המנהל רשאי לסרב לרשום מבקש במרשם או לסרב לחדש את רישומו של מבקש במרשם, אף שמתקיימים לגביו התנאים לפי אותו סעיף, לאחר שנתן לו הזדמנות לטעון את טענותיו, אם הוא סבור, על סמך המידע שברשותו, כי המבקש אינו ראוי לעסוק בתיווך לתיירות מרפא.

(ב) סירב המנהל לרשום מבקש במרשם או לחדש את רישומו, יודיע לו את נימוקיו בכתב.

7. (א) תוקף הרישום במרשם יהיה לתקופה של ארבע שנים, וניתן לחדשו לתקופת נוספות של ארבע שנים בכל פעם.

(ב) סוכן תיירות מרפא המבקש לחדש את רישומו לתקופה נוספת, יגיש למנהל בקשה לחדשו 90 ימים לפחות לפני תום תקופת תוקפו של הרישום.

8. סוכן תיירות מרפא יודיע למנהל על כל שינוי בפרט מהפרטים שמסר בבקשה לרישום, בתוך 30 ימים ממועד השינוי.

פרק ג': חובות סוכן תיירות מרפא

9. (א) סוכן תיירות מרפא יפעל בנאמנות, בהגינות ובדרך מקובלת, הן כלפי תייר המרפא והן כלפי המוסד הרפואי.

(ב) סוכן תיירות מרפא ימסור לתייר המרפא את כל המידע הרפואי שנמסר לו מהמוסד הרפואי לגבי אותו תייר, לרבות מידע שנמסר לו בעל פה.

10. (א) סוכן תיירות מרפא ישמור בסוד כל מידע רפואי הנוגע לתייר מרפא שהגיע אליו במסגרת עיסוקו או במהלך עבודתו, ולא ימסור מידע כאמור לגורם כלשהו שלא בהסכמת תייר המרפא.

(ב) לא נתן תייר מרפא את הסכמתו כי סוכן תיירות מרפא יעביר למוסד רפואי מידע רפואי מסוים לגביו ועקב כך מסר סוכן תיירות המרפא למוסד הרפואי מידע חלקי לגבי התייר, יודיע סוכן תיירות המרפא למוסד הרפואי כי המידע שהוא מוסר לו אינו שלם.

11. (א) סוכן תיירות מרפא ימסור לתייר המרפא הזמנה כמשמעותה בסעיף 17(א) מאת המוסד הרפואי, ויקבל את אישורו להזמנה בכתב, ויחולו לעניין זה הוראות סעיף 17(ג) ו-(ד), בשינויים המחויבים; סוכן תיירות המרפא יצרף להזמנה הצעת מחיר מטעמו.

- (ב) הוראות סעיף זה לא יחולו אם המוסד הרפואי מסר לתייר המרפא, במישרין, הזמנה והצעת מחיר לפי סעיף 17.
12. (א) סוכן תיירות מרפא לא יבצע תיווך לתיירות מרפא אם יש לו עניין אישי בנוגע למוסד הרפואי שבו יינתן הטיפול הרפואי או לאיש צוות באותו מוסד רפואי, אלא אם כן גילה לתייר המרפא את עניינו האישי כאמור וקיבל את הסכמתו בכתב לביצוע התיווך לתיירות מרפא במוסד הרפואי.
- (ב) לא יראו בעמלה בעד תיווך לתיירות מרפא המשולמת בידי מוסד רפואי לסוכן תיירות מרפא כעניין אישי לעניין סעיף זה.
13. יצירת קשר של סוכן תיירות מרפא עם מוסד רפואי, בכל הנוגע לתיווך לתיירות מרפא, תבצע רק עם גורם בהנהלת אותו מוסד רפואי שנקבע על ידי מנהל המוסד הרפואי, ולא עם מטפלים במוסד הרפואי.
14. סוכן תיירות מרפא יענוה, באופן גלוי, תג המזהה את שמו ואת עיסוקו כסוכן תיירות מרפא, בעת שהוא שוהה במוסד רפואי במסגרת עיסוקו כאמור.

פרק ד': חובות מוסד רפואי המטפל בתיירי מרפא

15. מוסד רפואי לא ייתן טיפול רפואי לתייר מרפא אלא אם כן מתקיימים לגביו כל אלה:
- (1) עיקר פעילותו כמוסד רפואי וכן עיקר הפעילות במחלקה שבה יטופל התייר הם מתן טיפול רפואי למטופלים שאינם תיירי מרפא;
 - (2) יש בידו כדי להבטיח מתן טיפול רפואי נאות לתייר המרפא;
 - (3) תנאים נוספים שקבע השר באישור ועדת העבודה.
16. לא יתקשר מוסד רפואי עם אדם לביצוע תיווך לתיירות מרפא ולא ישלם לאדם תשלום בעד תיווך לתיירות מרפא, אלא אם כן אותו אדם רשום במרשם, למעט אם הוא פטור מרישום לפי הוראות סעיף 2(ג).
17. (א) מוסד רפואי המבקש להתקשר עם תייר מרפא לשם מתן טיפול רפואי ימסור לתייר המרפא, במישרין או באמצעות סוכן תיירות מרפא, הזמנה בכתב לביצוע טיפול רפואי, שתכלול את כל אלה (בסעיף זה – הזמנה):
- (1) האבחנה הרפואית המשוערת ופירוט המסמכים שעליהם היא מתבססת; לא היתה אפשרות לאבחנה רפואית על בסיס המסמכים הקיימים, יפורטו הבדיקות הרפואיות הנדרשות והאבחנות הרפואיות שיש לאשר או לשלול;
 - (2) פירוט הטיפול הרפואי המוצע בהתאם לאבחנה הרפואית המשוערת;
 - (3) סיכונים משמעותיים הכרוכים בטיפול הרפואי המוצע, הן בשל סוג הטיפול והן בשל נסיבותיו האישיות של תייר המרפא;
 - (4) הערכת סיכויי הטיפול הרפואי המוצע בהתאם לאבחנה הרפואית המשוערת;
 - (5) במוסד רפואי ציבורי – הפניה לתעריפון משרד הבריאות ולכתובת אתר האינטרנט של המשרד שבה ניתן לעיין בו;
 - (6) פרטים נוספים שקבע השר באישור ועדת העבודה.
- (ב) מוסד רפואי יצרף להזמנה הצעת מחיר מפורטת לעניין הטיפול הרפואי המוצע המפורט בהזמנה, וכן הערכה משוערת של העלויות הכרוכות בטיפולים נוספים שאינם חלק מהטיפול הרפואי המוצע, שעשויים להינתן לתייר המרפא במידת הצורך.

(ג) ההזמנה תיכתב בשפה האנגלית, ובמידת הצורך תימסר לתייר המרפא בצירוף תרגום לשפה אחרת המובנת לו.

(ד) ההזמנה תימסר לתייר המרפא ותאושר על ידו בכתב לפני הגעתו למוסד הרפואי לשם הטיפול הרפואי, ולעניין תייר מרפא שהקשר בינו ובין המוסד הרפואי או סוכן תיירות המרפא נוצר עוד לפני כניסתו לישראל – זמן סביר לפני כניסתו לישראל.

(ה) אישור בכתב של תייר המרפא בדבר ההזמנה והצעת המחיר המצורפת לה כאמור בסעיף קטן (ד) או בסעיף 11(א), לפי העניין, היא תנאי להתקשרות של המוסד הרפואי עם סוכן תיירות מרפא, לעניין מתן טיפול רפואי לתייר המרפא כאמור בפסקה (1) להגדרה "תיווך לתיירות מרפא".

18. מוסד רפואי המטפל בתייר מרפא יקבל מתייר המרפא, לפני תחילת הטיפול הרפואי לפחות אחד מאלה:

(1) הוראות כיצד עליו לפעול אם תייר המרפא לא יהיה כשיר לתת הסכמה מדעת לטיפול הרפואי כאמור בסעיף 13 לחוק זכויות החולה;

(2) הודעה על בא כוח שתייר המרפא מינה שיהיה מוסמך להסכים במקומו לטיפול רפואי, ועל הנסיבות והתנאים שפורטו בייפוי הכוח להסכמה כאמור.

19. (א) מוסד רפואי המטפל בתייר מרפא ימסור לגורם המשלם בעד הטיפול הרפואי בתייר המרפא חשבון מפורט לגבי הסכומים ששולמו בעד אותו טיפול.

(ב) החשבון ייכתב בשפה האנגלית, ובמידת הצורך יימסר לתייר המרפא בצירוף תרגום לשפה אחרת המובנת לו.

20. למוסד רפואי המטפל בתייר מרפא תהיה אחריות כוללת בכל הנוגע לטיפול הרפואי בתייר המרפא באותו מוסד רפואי, ובכלל זה יהיה אחראי לתיאום בין הגורמים השונים במוסד הרפואי לשם ביצוע הפעולות הנדרשות במסגרת הטיפול כאמור.

21. בלי לגרוע מהוראות כל דין, מוסד רפואי המטפל בתייר מרפא לא יעדיף תייר מרפא על פני מטופל שאינו תייר מרפא, לרבות בעניינים אלה:

(1) איכות הטיפול הרפואי;

(2) זמינות התורים במועד קביעתם;

(3) הקצאת משאבים לרבות מטפלים, וכן מתן נגישות לכל תשתיות המוסד הרפואי ובכלל זה מיטות אשפוז, מעבדות, מחשוב ומרפאות;

(4) שירותים הנלווים לטיפול הרפואי, לרבות תנאי אשפוז ושירותי מלונאות במוסד הרפואי.

22. בלי לגרוע מהוראות כל דין, איכות הטיפול הרפואי הניתן לתייר מרפא במוסד רפואי לא תפחת מאיכות הטיפול הרפואי המקובלת במוסד הרפואי לגבי מטופליו שאינם תיירי מרפא.

23. מוסד רפואי המטפל בתייר מרפא יקיים הפרדה חשבונאית לעניין הטיפול הרפואי בתיירי מרפא, לרבות באמצעות קיום מערך רישום נפרד של הכנסות והוצאות, והכול לפי כללי חשבונאות מקובלים.

24. (א) מוסד רפואי המטפל בתייר מרפא ימסור למנהל, לפי הוראותיו, מידע בעניינים אלה:

(1) התפוסה במחלקות שבהן ניתן טיפול רפואי לתיירי מרפא והיחס בין תיירי המרפא ובין המטופלים האחרים באותן מחלקות;

(2) הזמינות של השירותים הרפואיים הניתנים בשירות האמבולטורי והאשפוזי במוסד הרפואי.

(ב) השר, באישור ועדת העבודה, רשאי לקבוע הוראות לעניין מידע נוסף שעל מוסד רפואי המטפל בתיירי מרפא למסור למנהל וכן לעניין תדירות מסירת המידע לפי סעיף זה, מועדי מסירתו ואופן מסירתו.

(ג) בתקופה של חמש שנים מיום תחילתו של חוק זה ימסור השר לוועדת העבודה, אחת לשנה, דוח מסכם של המידע שנמסר לו מהמוסדות הרפואיים לפי סעיף זה.

25. (א) מוסד רפואי המטפל בתיירי מרפא ימסור למנהל, אחת לשנה –

(1) מידע בדבר השירותים הרפואיים שניתנו במוסד הרפואי לתיירי מרפא באותה שנה והיקפם יחסית לכלל השירותים שנתן המוסד הרפואי;

(2) תכנית שערך המוסד הרפואי שעניינה ייעוד משאבים מתיירות מרפא לטובת חיזוק שירותי הבריאות הניתנים במוסד הרפואי למטופלים שאינם תיירי מרפא, לרבות התשתיות הנדרשות לשם מתן השירותים כאמור;

(3) מידע נוסף שקבע השר באישור ועדת העבודה.

(ב) בתקופה של חמש שנים מיום תחילתו של חוק זה ימסור השר לוועדת העבודה, אחת לשנה, דיווח בדבר הסכומים שמקורם בחיטון בהעברות תקציביות לבתי חולים המטפלים בתיירי מרפא, שהמשרד העביר לבתי חולים בפריפריה שאינם מטפלים בתיירי מרפא, בדרך של ויסות.

26. העברת תייר מרפא ממוסד רפואי אחד לאחר
מוסד רפואי המטפל בתייר מרפא, המעביר תייר מרפא שבטיפולו למוסד רפואי אחר (בסעיף זה – מוסד רפואי מעביר), יהיה אחראי לשלם למוסד הרפואי שאליו הועבר תייר המרפא (בסעיף זה – מוסד רפואי נעבר) את התשלום בעד הטיפול הרפואי בו במוסד הרפואי הנעבר; ואולם המוסד הרפואי המעביר יהיה רשאי לערוך התחשבות עם תייר המרפא בעד התשלום כאמור ובלבד שלא יגבה מתייר המרפא, לרבות ממנו שנושא בתשלום בעבורו, יותר ממה ששילם המוסד הרפואי המעביר למוסד הרפואי הנעבר ולא יפיק רווח מההעברה כאמור.

27. (א) לגבי מוסד רפואי ציבורי המטפל בתיירי מרפא, יחולו גם הוראות אלה:

(1) לא יינתן בו טיפול רפואי לתייר מרפא בשעות הפעילות הרגילות; לעניין זה, "טיפול רפואי" – למעט כל אחד מאלה:

(א) טיפול רפואי במצב חירום רפואי כהגדרתו בחוק זכויות החולה;

(ב) טיפול רפואי שתייר המרפא נזקק לו במהלך שהותו בישראל, ובלבד שקבלת הטיפול הרפואי האמור אינה המטרה העיקרית שלשמה הגיע לישראל;

(2) על אף האמור בפסקה (1), המנהל רשאי משיקולים רפואיים, לתת אישור למוסד רפואי ציבורי לבצע בתייר מרפא טיפול רפואי המנוי ברשימת הטיפולים הרפואיים שקבע השר לפי סעיף קטן (ב), בשעות הפעילות הרגילות, ובלבד שהמנהל מצא כי כנגד מתן טיפולים רפואיים לתיירי מרפא בשעות כאמור מתבצעת במוסד הרפואי תוספת מקבילה של שעות טיפול רפואי במטופלים שאינם תיירי מרפא;

(3) לא ישולם למטפל, בשל מתן טיפול רפואי לתייר מרפא, סכום הגבוה מהסכום שהיה משולם לו בשל מתן אותו טיפול רפואי למטופל שאינו תייר מרפא, אלא אם כן מתקיימות נסיבות המצדיקות זאת שקבע השר לפי סעיף קטן (ג).

- (ב) השר, באישור ועדת העבודה, רשאי לקבוע רשימה של טיפולים רפואיים שלגביהם יהיה רשאי המנהל לתת אישור למוסד רפואי ציבורי לפי סעיף קטן (א)(2).
- (ג) השר, בהתייעצות עם שר האוצר ובאישור ועדת העבודה, רשאי לקבוע הוראות לעניין תשלום למטפל במוסד רפואי ציבורי בשל טיפול רפואי בתויר מרפא במוסד הרפואי כאמור, ובלבד שהטיפול ניתן בשעות שאינן שעות הפעילות הרגילות.

פרק ה': משמעת

28. סוכן תיירות מרפא שעשה אחד מאלה, עבר עבירת משמעת: עבירת משמעת

(1) נהג בדרך שאינה הולמת את עיסוקו;

(2) הפר הוראה מההוראות לפי חוק זה, המטילה עליו איסור או חובה;

(3) השיג את רישומו במרשם במצג שווא;

(4) גילה חוסר יכולת, חוסר אחריות או רשלנות חמורה בעיסוקו כסוכן תיירות מרפא;

(5) הורשע, בין בישראל ובין מחוץ לישראל, בעבירה פלילית שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה אין הוא ראוי לשמש סוכן תיירות מרפא.

29. (א) השר ימנה ועדת משמעת, שתפקידה לדון ולהחליט בעבירות משמעת של סוכני ועדת המשמעת תיירות מרפא (בפרק זה – ועדת המשמעת).

(ב) ועדת המשמעת תהיה בת שלושה חברים, והם:

(1) מי שכשיר להתמנות לשופט של בית משפט שלום, והוא יהיה היושב ראש;

(2) נציג של ארגון המייצג את המספר הגדול ביותר של סוכני תיירות מרפא המאורגנים בישראל, לפי המלצה של הארגון;

(3) רופא שהוא עובד המדינה.

(ג) השר ימנה ממלאי מקום לחברי ועדת המשמעת לפי הוראות סעיף זה.

סייגים למינוי של חבר ועדת משמעת

30. לא ימונה לחבר ועדת המשמעת מי שמתקיים בו אחד מאלה:

(1) הוא הורשע בעבירה פלילית או בעבירת משמעת, שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה אין הוא ראוי לשמש חבר בוועדת המשמעת או שביט המשפט קבע לגביו שעבר עבירה כאמור;

(2) הוגשו נגדו כתב אישום או קובלנה בשל עבירה כאמור בפסקה (1) וטרם ניתן פסק דין סופי בעניין;

(3) הוא עלול להימצא, במישרין או בעקיפין, באופן תדיר, במצב של ניגוד עניינים בין תפקידו כחבר ועדת המשמעת לבין עניין אישי או תפקיד אחר שלו.

31. (א) חבר ועדת המשמעת ימונה לתקופה של ארבע שנים, ורשאי השר לשוב ולמנותו לתקופת כהונה אחת נוספת.

(ב) הודעה על מינוי חברי ועדת המשמעת תפורסם באתר האינטרנט של המשרד.

32. חבר ועדת המשמעת יחדל לכהן לפני תום תקופת כהונתו, בהתקיים אחד מאלה:

(1) הוא התפטר מחברותו בוועדת המשמעת במסירת כתב התפטרות לשר;

(2) מתקיים בו, לדעת השר או לפי קביעת בית המשפט, האמור בסעיף 30(1);

(3) חדל להתקיים לגביו תנאי מתנאי הכשירות לפי סעיף 29(ב), שמכוחם מונה לחבר ועדת המשמעת.

- העברה מכהונה 33. השר רשאי, בהודעה בכתב, להעביר חבר ועדת המשמעת מכהונתו, בהתקיים אחד מאלה:
- (1) נבצר ממנו דרך קבע למלא את תפקידו;
 - (2) התקיים בו האמור בסעיף 30(2) או (3);
 - (3) התקיימו בו נסיבות אחרות שבשלהן אין הוא ראוי לכהן כחבר ועדת המשמעת.
- הגשת קובלנה 34. (א) נוכח היועץ המשפטי של המשרד או עורך דין עובד המדינה שהוא הסמיך לכך (בפרק זה – תובע), כי יש ראיות לכאורה לכך שסוכן תיירות מרפא עבר עבירת משמעת, יגיש נגדו קובלנה לוועדת המשמעת, אלא אם כן סבר שנסיונות העניין בכללותן אינן מתאימות להגשת קובלנה כאמור.
- (ב) (1) תלונות על עבירות משמעת של סוכן תיירות מרפא יתבררו בידי תובע או בידי עובד המדינה שהשר הסמיכו לכך (בפרק זה – חוקר).
- (2) חוקרים שהוסמכו לפי פסקה (1) יפעלו לפי הנחיות התובע ויגישו לו את ממצאי בירורם ואת תוצאותיו.
- (ג) לשם ביצוע סמכויותיו לפי סעיף זה יהיו נתונות לחוקר הסמכויות לפי סעיף 2 לפקודת הפרוצדורה הפלילית (עדות)¹⁴, וסעיף 3 לפקודה האמורה יחול, בשינויים המחוייבים, על חקירה שערך חוקר.
- פסילת חבר ועדת המשמעת 35. (א) תובע או נקבל רשאי לבקש לפסול חבר ועדת המשמעת מלישב בדיון אם קיימות נסיבות שיש בהן כדי ליצור חשש ממשי למשוא פנים בבירור הקובלנה.
- (ב) לא תישמע בקשה כאמור בסעיף קטן (א) אלא בתחילת הדיון או מיד לאחר שנודעו לתובע או לנקבל הנסיבות שיש בהן כדי ליצור חשש ממשי למשוא פנים כאמור באותו סעיף קטן.
- (ג) נטענה טענת פסלות נגד חבר ועדת המשמעת, תחליט בה ועדת המשמעת לאלתר ולפני שתיתן כל החלטה אחרת.
- (ד) על החלטת ועדת המשמעת בעניין פסלות חבר הוועדה, רשאי תובע או נקבל לערער לפני בית המשפט המחוזי בתוך 15 ימים מיום המצאת ההחלטה.
- סדרי עבודת ועדת המשמעת וגמול 36. (א) המניין החוקי בשיבות ועדת המשמעת הוא כל חבריה.
- (ב) החלטות ועדת המשמעת יתקבלו ברוב קולות חבריה.
- (ג) חבר ועדת המשמעת שאינו עובד המדינה יהיה זכאי לגמול בעד השתתפותו בדיוניה של ועדת המשמעת, בסכומים ולפי תנאים שקבע השר בהסכמת שר האוצר.
- אי-תלות 37. במילוי תפקידו אין על חבר ועדת המשמעת מרות וזלת מרותו של הדין.
- הדיון בוועדת המשמעת 38. (א) דיון משמעותי יתנהל בנוכחות התובע והנקבל, אך ועדת המשמעת רשאית לנהל דיון שלא בנוכחות הנקבל, באחד מאלה:
- (1) סניגורו של הנקבל התייצב במקומו;
 - (2) הנקבל נעדר מהישיבה בלא סיבה מספקת, לאחר שהוזהר שאם ייעדר בלא סיבה מספקת תהיה הוועדה רשאית לדון בעניינו שלא בפניו; לעניין פסקה זו לא יראו היעדרות מהארץ כסיבה מספקת.

¹⁴ חוקי א"י, כרך א', עמ' (ע) 439, (א) 467.

(ב) (1) ועדת המשמעת תדון בדלתיים סגורות, אלא אם כן הורתה לקיים את הדיון, כולו או מקצתו, בפומבי; ביקש הנקבל כי הדיון יתקיים בפומבי, תקימו ועדת המשמעת בפומבי, אלא אם כן הורתה, מטעמים מיוחדים שיירשמו, לקיים את הדיון, כולו או חלקו, בדלתיים סגורות.

(2) על אף האמור בפסקה (1), הדיון בעבירת משמעת כאמור בסעיף 28(5) יתקיים בפומבי, אלא אם כן פסק הדין כאמור באותו סעיף, כולו או חלקו, נאסר לפרסום.

(ג) על אף האמור בסעיף קטן (ב)(1) –

(1) המתלונן זכאי להיות נוכח בדיון המתקיים בדלתיים סגורות בקובלנה שהוגשה על יסוד תלונתו, וכן זכאי הוא שאדם המלווה אותו, לפי בחירתו, יהיה נוכח עמו בדיון, אלא אם כן החליטה ועדת המשמעת, מטעמים מיוחדים שיירשמו, שלא לאפשר את נוכחותם בדיון, כולו או חלקו;

(2) ועדת המשמעת רשאית, מטעמים מיוחדים שיירשמו, לאפשר לאדם אחר שאינו התובע או הנקבל להיות נוכח בדיון.

(ד) על דיון בדלתיים סגורות ועל דיון בפומבי לפי סעיף זה יחולו ההוראות לעניין איסור פרסום לפי סעיף 70 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984¹⁵, בשינויים המחויבים.

39. (א) שר המשפטים, לאחר התייעצות עם השר, יקבע את סדרי הדין לפני ועדת המשמעת ובערעור לבית המשפט, לרבות הדרך להגשת הערעור; בעניין שלא נקבעה לגבי הוראה בתקנות כאמור, תפעל הוועדה בדרך הנראית לה צודקת ומועילה ביותר.

(ב) הסמכות להחליט בעניינים שבסדרי דין הנוגעים לקובלנה מסוימת נתונה ליושב ראש ועדת המשמעת, שעה שהוועדה אינה יושבת בדיון.

(ג) ועדת המשמעת אינה כפופה לדיני הראיות, למעט לדינים בדבר ראיות חסויות, אלא אם כן קבע שר המשפטים, לאחר התייעצות עם השר, כי על ועדת המשמעת יחולו חלק מדיני הראיות כפי שיקבע.

(ד) הממצאים והמסקנות בהכרעת הדין שבפסק דין סופי במשפט פלילי המרשיע את הנקבל, יראו אותם כמוכחים בהליך משמעתי נגד אותו נקבל.

40. (א) על אף האמור בסעיף 36(א), נעדר חבר ועדת המשמעת שאינו יושב ראש הוועדה, מותב חסר מישיבה, יתקיים הדיון באותה ישיבה לפני חברי הוועדה הנוכחים, אם הסכימו לכך הצדדים, אלא אם כן החליט היושב ראש לדחות את הדיון.

(ב) דיון שנערך במותב חסר כאמור בסעיף קטן (א) לא יסתיים אלא לפני ועדת המשמעת בהרכבה המלא.

41. (א) נבצר מחבר ועדת המשמעת שאינו יושב ראש הוועדה לסיים את הדיון, יצרף היושב ראש חבר אחר במקומו, מקרב ממלאי המקום כאמור בסעיף 29(ג), שמתקיימים בו אותם תנאי כשירות, אלא אם כן החליט מטעמים שיירשמו ולאחר שנתן לבעלי הדין הזדמנות לטעון את טענותיהם, כי צירוף חבר אחר עלול לגרום לעיוות דין.

(ב) צורף חבר אחר כאמור בסעיף קטן (א), רשאית ועדת המשמעת להמשיך בדיון מהשלב שאליו הגיעה בהרכבה הקודם, אם סברה שלא ייגרם עיוות דין, לאחר שנתנה לבעלי הדין הזדמנות לטעון את טענותיהם; החליטה הוועדה להמשיך בדיון, רשאית

¹⁵ ס"ח התשמ"ה, עמ' 198.

היא לנהוג בראיות שגבתה בהרכבה הקודם כאילו גבתה אותן בעצמה או לחזור ולגבותן, כולן או חלקן.

(ג) על אף האמור בסעיף 36(ב), נותרו שני חברים בוועדת המשמעת ונחלקו בדעותיהם, תכריע דעתו של יושב ראש הוועדה.

42. (א) ועדת המשמעת רשאית, ביוזמתה או לבקשת בעל דין –

סמכויות עזר של ועדת המשמעת

(1) לזמן אדם לבוא לפניה כדי להעיד או להציג דבר;

(2) להזהיר או להשביע עד בהתאם לחוק לתיקון דיני הראיות (אזהרת עדים וביטול שבועה), התש"ם-1980¹⁶;

(3) לבקש מבית המשפט המחוזי שבתחום שיפוטו יושבת הוועדה לתת צו לפי סעיף 13 לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971¹⁷, לשם גביית עדות;

(4) לפסוק דמי נסיעה ולינה ושכר בטלה לעדים שהוזמנו לפי סעיף זה, כמו לעד שהוזמן להעיד בבית משפט.

(ב) דרשה ועדת המשמעת מאדם להעיד או להציג דבר כאמור בסעיף קטן (א)(1) והוא סירב לעשות כן בלא הצדק המניח את דעת הוועדה, רשאית היא לצוות על הבאתו לפניה בזמן שתקבע בצו, ובלבד שהזהירה אותו כי בכוונתה לעשות כן; על צו הבאה לפי סעיף קטן זה יחולו ההוראות לפי סעיף 73 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, בשינויים המחוייבים.

(ג) הסמכות להחליט בעניינים לפי סעיף זה הנוגעים לקובלנה מסוימת נתונה ליושב ראש ועדת המשמעת, שעה שהוועדה אינה יושבת בדין.

43. מצאה ועדת המשמעת כי הנקבל עבר עבירת משמעת, רשאית היא לנקוט נגדו אחד או יותר מאמצעים אלה:

אמצעי משמעת

(1) התראה;

(2) קנס בסכום שלא יעלה על הסכום כאמור בסעיף 61(א)(1) לחוק העונשין; על גביית קנס לפי פסקה זו יחולו הוראות חוק המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, התשנ"ה-1995¹⁸;

(3) קביעת תנאים והגבלות הנחוצים להגנה על הציבור או למניעת עבירות משמעת נוספות, כפי שתקבע ועדת המשמעת, שיחולו על הנקבל לתקופה שלא תעלה על שנתיים;

(4) התליית רישומו במרשם, לתקופה קצובה שלא תפחת משלושה חודשים ולא תעלה על חמש שנים;

(5) מחיקת רישומו מהמרשם.

44. (א) החליטה ועדת המשמעת לנקוט נגד נקבל אמצעי משמעת של קנס או התליית רישום, רשאית היא להורות שאמצעי המשמעת האמור יהיה, כולו או חלקו, על-תנאי.

אמצעי משמעת על-תנאי

(ב) החליטה ועדת המשמעת כאמור בסעיף קטן (א), לא יופעל התנאי אלא אם כן עבר הנקבל, בתוך התקופה שנקבעה בהחלטת ועדת המשמעת, שלא תפחת משנה ולא תעלה על שלוש שנים (להלן – תקופת התנאי), אחת מעבירות המשמעת שנקבעו בהחלטה (בסעיף זה – עבירה נוספת), וועדת המשמעת מצאה, בתוך תקופת התנאי או לאחריה, שהנקבל עבר עבירה נוספת כאמור.

¹⁶ ס"ח התש"ם, עמ' 202.

¹⁷ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 18, עמ' 421.

¹⁸ ס"ח התשנ"ה, עמ' 170.

(ג) תקופת התנאי תימנה מיום מתן החלטת ועדת המשמעת בדבר נקיטת אמצעי משמעת על-תנאי נגד נקבל, אלא אם כן הורתה ועדת המשמעת אחרת.

(ד) החליטה ועדת המשמעת לנקוט נגד נקבל אמצעי משמעת בשל העבירה הנוספת, לא יינקט אמצעי משמעת על-תנאי.

(ה) מי שנקבע לגביו אמצעי משמעת על-תנאי, וועדת המשמעת החליטה לנקוט נגדו אמצעי משמעת בשל עבירה נוספת, תורה ועדת המשמעת על הפעלת אמצעי המשמעת על-תנאי, אלא אם כן החליטה להאריך את תקופת התנאי כאמור בסעיף קטן (ו); ועדת המשמעת רשאית להורות שהפעלת אמצעי המשמעת על-תנאי תהיה בכפוף לתוצאות הערעור על נקיטת אמצעי המשמעת בשל העבירה הנוספת.

(ו) החליטה ועדת המשמעת לנקוט נגד נקבל אמצעי משמעת בשל עבירה נוספת, רשאית היא, במקום להפעיל את אמצעי המשמעת על-תנאי, להאריך את תקופת התנאי או לחדשה לתקופה נוספת שלא תעלה על שנתיים; האריכה ועדת המשמעת את תקופת התנאי לתקופה נוספת לפני תום תקופת התנאי הראשונה, תחל תקופת התנאי הנוספת בתום תקופת התנאי הראשונה; חידשה ועדת המשמעת את תקופת התנאי לאחר שתמה תקופת התנאי הראשונה, תחל תקופת התנאי הנוספת מיום מתן ההחלטה, והכול אלא אם כן ועדת המשמעת הורתה אחרת.

45. (א) על החלטת ועדת המשמעת בקובלנה רשאים התובע והנקבל לערער לפני בית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים מיום מתן ההחלטה המסיימת את הדיון בקובלנה, ואם ניתנה ההחלטה שלא במעמד הצדדים – בתוך 45 ימים מיום המצאתה.

(ב) פסק דין של בית משפט מחוזי בערעור לפי סעיף זה ניתן לערער לפני בית המשפט העליון, אם ניתנה רשות לכך מאת נשיא בית המשפט העליון או מאת שופט אחר של בית המשפט העליון שנשיאו קבע לכך, או אם ניתנה רשות לכך בגוף פסק הדין.

(ג) אין בהגשת ערעור כדי לעכב את ביצוע החלטת ועדת המשמעת שעליה הוגש הערעור, אלא אם כן החליטה ועדת המשמעת אחרת, ואם הוגש ערעור – אם החליט בית המשפט שלערעור אחרת.

(ד) על החלטה של ועדת המשמעת לפי סעיף זה רשאים הנקבל והתובע לערער כשם שמערערים על החלטת ועדת המשמעת בקובלנה לפי סעיף זה.

46. (א) החליטה ועדת המשמעת על מחיקת רישום במרשם, על התליית רישום במרשם או על קביעת תנאים והגבלות לפי הוראות סעיף 43, תפרסם באתר האינטרנט של המשרד את דבר המחיקה, ההתליה או התנאים וההגבלות, לפי העניין, בציון שמו של הנקבל, ואם הוגש ערעור על החלטה כאמור – גם את דבר הגשת הערעור ואת תוצאותיו.

(ב) מצאה ועדת המשמעת כי הנקבל עבר עבירת משמעת, תעמיד את החלטתה בציון שם הנקבל לעיון הציבור, באתר האינטרנט של המשרד וכן בדרכים נוספות כפי שתורה, ואולם רשאית היא, מטעמים מיוחדים, להעמיד את החלטתה לעיון הציבור בלא ציון שם הנקבל ופרטים אחרים שיש בהם כדי לזהותו (בסעיף זה – פרטים מזהים). לאחר ששמעה את התובע ואת הנקבל ושקלה בין השאר את הפגיעה בפרטיותו של הנקבל או של צד שלישי ואת הצורך באזהרת הציבור.

(ג) מצאה ועדת המשמעת כי הנקבל לא עבר עבירת משמעת, תעמיד את החלטתה לעיון הציבור בלא פרטים מזהים של הנקבל, אלא אם כן הורתה אחרת מטעמים מיוחדים שירשמו; לבקשת הנקבל תפרסם הוועדה את החלטתה בציון פרטי המזהים.

ערעור על החלטת ועדת המשמעת ועיכוב ביצועה

פרסום והעמדה לעיון הציבור של החלטות ועדת המשמעת

(ד) פרסום לפי סעיף קטן (א) או העמדה לעיון הציבור לפי סעיפים קטנים (ב) ו-(ג) ייעשו בהתאם להוראות שיקבע השר, ובכלל זה הוראות לעניין האופן והתקופה שבהם יפורסם המידע או יועמד לעיון הציבור, ואמצעים שיינקטו כדי למנוע, ככל האפשר, את העיון באינטרנט בפרטים המזהים שפורסמו, בתום התקופה כאמור.

(ה) בהחלטת ועדת המשמעת שתועמד לעיון הציבור לא יצוינו פרטיו המזהים של מטופל או מתלונן.

(ו) החלטות ועדת המשמעת כאמור בסעיפים קטנים (ב) ו-(ג) לא יועמדו לעיון הציבור כל עוד ניתן לערער עליהן, ואם הוגש ערעור – כל עוד לא תמו ההליכים בערעור, אלא אם כן החליט בית המשפט שלערעור אחרת.

(ז) הוגשה קובלנה נגד סוכן תיירות מרפא בעקבות תלונה, יודיע התובע למתלונן על החלטת ועדת המשמעת.

(ח) על החלטת ועדת המשמעת לפי סעיפים קטנים (ב) ו-(ג) רשאים הנקבל והתובע לערער כשם שמערערים על החלטת ועדת המשמעת בקובלנה לפי סעיף 45.

(א) היה לוועדת המשמעת יסוד סביר לחשד שהנקבל עבר עבירת משמעת או שמתנהלים נגדו הליכים פליליים בשל עבירה כאמור בסעיף 28(5), רשאית היא, אם ראתה שחומרת העניין או טובת הציבור מחייבות זאת, לאחר שנתנה לנקבל הזדמנות לטעון את טענותיו, להתלות זמנית את רישומו או להטיל הגבלות זמניות על ביצוע פעולות מסוימות בתחום עיסוקו.

47. התליה עד לסיום ההליכים

(ב) התליה או הטלת הגבלות כאמור בסעיף קטן (א) תעמוד בתוקפה עד למתן החלטה סופית בהליך המשמעתי או פסק דין סופי בהליך פלילי כאמור באותו סעיף קטן, והכול אלא אם כן הורתה ועדת המשמעת על מועד מוקדם יותר להפסקת ההתליה או ההגבלות.

(ג) (1) ועדת המשמעת רשאית להתלות זמנית את רישומו של סוכן תיירות מרפא במרשם או להטיל הגבלות זמניות על ביצוע פעולות מסוימות בתחום עיסוקו, כאמור בסעיף קטן (א), אף בטרם הוגשה קובלנה בשל אותה עבירה, מיוזמתה או לבקשת התובע, לאחר שנתנה לו הזדמנות לטעון את טענותיו, ואולם לא הוגשה קובלנה בשל העבירה כאמור בתוך 30 ימים מיום שהותלה הרישום או הוטלה הגבלה כאמור, בטלה ההתליה או ההגבלה, לפי העניין.

(2) על אף האמור בפסקה (1), ועדת המשמעת רשאית להורות על הארכת ההתליה או ההגבלות הזמניות לתקופות נוספות, ובלבד שתקופות ההתליה וההגבלה הכוללות לא יעלו על שלושה חודשים מהמועד שבו הותלה הרישום או הוטלה ההגבלה לראשונה.

(ד) החליטה ועדת המשמעת על התליית הרישום עד לסיום ההליכים לפי הוראות סעיף זה, תפרסם את דבר ההתליה בדרך שעליה תורה.

(ה) על החלטת ועדת המשמעת לפי סעיף זה רשאים הנקבל והתובע לערער כשם שמערערים על החלטת ועדת המשמעת בקובלנה לפי סעיף 45.

(א) ענישה או זיכוי בהליכים פליליים אינם מונעים נקיטת הליכים על פי פרק זה נגד סוכן תיירות מרפא בשל אותו מעשה או מחדל, ונקיטת אמצעי משמעת או זיכוי על ידי ועדת המשמעת בשל אותו מעשה או מחדל אינם מונעים נקיטת הליכים פליליים נגדו.

48. דיון משמעתי ודיון פלילי

(ב) הוגש כתב אישום נגד סוכן תיירות מרפא בשל מעשה או מחדל המשמש גם עילה לדיון לפני ועדת המשמעת לפי חוק זה, רשאית ועדת המשמעת להפסיק את דיוניה עד למתן פסק דין סופי בהליך הפלילי.

פרק ו': סמכות המנהל למחוק או להתלות רישום במרשם ולתת הוראה למוסד רפואי

מחיקה או התליה של רישום במרשם

49. (א) המנהל ימחק מהמרשם את רישומו של סוכן תיירות מרפא, אם מתקיים בסוכן תיירות המרפא אחד מאלה:

(1) חדל להתקיים לגביו תנאי מהתנאים לרישום במרשם לפי סעיף 5;

(2) ועדת המשמעת הטילה עליו אמצעי משמעת של מחיקת רישומו מהמרשם לפי סעיף 43(5).

(ב) המנהל יתלה את רישומו של סוכן תיירות מרפא, אם ועדת המשמעת הטילה עליו אמצעי משמעת של התליית רישומו במרשם לפי סעיף 43(4) – למשך תקופת ההתליה כאמור.

(ג) המנהל ייתן הוראות לעניין פרסום החלטותיו לפי סעיפים קטנים (א) ו-(ב).

מתן הוראה למוסד רפואי

50. ראה המנהל, על פי תלונה של אדם הרואה את עצמו נפגע או על פי מידע שהובא לידיעתו, כי מתקיים במוסד רפואי אחד מאלה, רשאי הוא לאחר שנתן למוסד הרפואי הזדמנות לטעון את טענותיו לפניו, להורות למוסד הרפואי שלא לטפל בתיירי מרפא, לתקופה קצובה, או להגביל את היקף הטיפולים כאמור או את סוגיהם:

(1) הפר הוראה מההוראות לפי חוק זה, המטילה עליו איסור או חובה;

(2) התקשר עם מי שאינו סוכן תיירות מרפא לתיווך לתיירות מרפא;

(3) נהג בדרך שאינה הולמת מוסד רפואי המטפל בתיירי מרפא;

(4) גילה חוסר יכולת, חוסר אחריות או רשלנות חמורה בטיפול בתייר מרפא;

(5) היקף הטיפולים הרפואיים הניתנים לתיירי מרפא במוסד הרפואי עלול להשפיע לרעה על מתן שירותים רפואיים למטופלים שאינם תיירי מרפא; לעניין זה יובאו בחשבון, בין השאר –

(א) סוגי הטיפולים הרפואיים הניתנים לתיירי מרפא במוסד הרפואי והיקפם, התפוסה במחלקות וזמינות התורים לטיפולים רפואיים;

(ב) ההשפעה שיש לסוגי הטיפולים הרפואיים כאמור בפסקת משנה (א) ולהיקפם על סוגי הטיפולים הרפואיים הניתנים למטופלים שאינם תיירי מרפא והיקפם, לרבות על פי השוואת נתוני הפעילות במוסד הרפואי בתקופות זמן שונות;

(ג) ההשפעה הצפויה מצמצום סוגי הטיפולים הרפואיים הניתנים לתיירי מרפא והיקפם על מתן שירותים רפואיים למטופלים שאינם תיירי מרפא.

פרק ז': פיקוח

51. (א) השר יסמך, מבין עובדי משרדו, מפקחים שיהיו נתונות להם הסמכויות לפי סעיף 52 (בפרק זה – מפקחים); הודעה על ההסמכה תפורסם ברשומות.

(ב) לא יוסמך מפקח לפי הוראות סעיף קטן (א) אלא אם כן מתקיימים לגביו כל אלה:

(1) הוא לא הורשע בעבירה שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה, הוא אינו ראוי, לדעת השר, לשמש מפקח;

(2) הוא קיבל הכשרה מתאימה בתחום הסמכויות שיהיו נתונות לו לפי פרק זה, כפי שהורה השר;

(3) הוא עומד בתנאי כשירות נוספים כפי שהורה השר.

52. (א) לשם פיקוח על ביצוע הוראות לפי חוק זה, רשאי מפקח –

(1) לדרוש מכל אדם הנוגע בדבר למסור לו את שמו ומענו ולהציג לפניו תעודת זהות או תעודה רשמית אחרת המזהה אותו;

(2) לדרוש מכל אדם הנוגע בדבר למסור לו כל ידיעה או מסמך לעניין ביצועו של חוק זה; בפסקה זו, "מסמך" – לרבות פלט, כהגדרתו בחוק המחשבים, התשנ"ה-1995¹⁹;

(3) להיכנס לכל מוסד רפואי שיש לו יסוד סביר להניח שניתן בו טיפול רפואי בתיירי מרפא, או להיכנס למקום שיש לו יסוד סביר להניח שמתקיימת בו פעילות של תיווך לתיירות מרפא או שעוסק בו סוכן תיירות מרפא, ובלבד שלא ייכנס למקום המשמש למגורים בלבד אלא על פי צו של בית משפט או בשעה סבירה ובתיאום מראש, אם ניתנה לכך הסכמה בכתב של בגיר המחזיק בנכס.

(ב) מפקח לא יעשה שימוש בסמכויות הנתונות לו לפי פרק זה, אלא בעת מילוי תפקידו ובהתקיים שניים אלה:

(1) הוא עונד באופן גלוי תג המזהה אותו ואת תפקידו;

(2) יש בידו תעודה החתומה בידי השר, המעידה על תפקידו ועל סמכויותיו של מפקח, שאותה יציג על פי דרישה.

פרק ח': עונשין

53. העוסק בתיווך לתיירות מרפא, אף שאינו רשום במרשם, בניגוד להוראות סעיף 2(א), דינו – מאסר שנה או קנס כאמור בסעיף 61(א)2 לחוק העונשין, ואם הוא תאגיד – כפל הקנס האמור.

54. (א) נושא משרה בתאגיד חייב לפקח ולעשות כל שניתן למניעת עבירה לפי סעיף 53 בידי התאגיד או בידי עובד מעובדיו; המפר הוראה זו, דינו – קנס כאמור בסעיף 61(א)2 לחוק העונשין; בסעיף זה, "נושא משרה" – מנהל פעיל בתאגיד, שותף למעט שותף מוגבל, או פקיד האחראי מטעם התאגיד על התחום שבו בוצעה העבירה.
(ב) נעברה עבירה לפי סעיף 53 בידי תאגיד או בידי עובד מעובדיו, חוקה היא כי נושא משרה בתאגיד הפר את חובתו לפי סעיף קטן (א), אלא אם כן הוכיח כי עשה כל שניתן כדי למלא את חובתו.

פרק ט': עיצום כספי

55. הפר מוסד רפואי הוראה מההוראות לפי חוק זה, כמפורט להלן, רשאי עובד בכיר במשרד שהמנהל הסמיכו לעניין זה (בפרק זה – הממונה), להטיל עליו עיצום כספי לפי הוראות פרק זה, בסכום של 50,000 שקלים חדשים:

(1) לא מסר למנהל מידע או דיווח שנתי, בניגוד להוראות לפי סעיפים 24 או 25;

(2) מוסד רפואי ציבורי שנתן טיפול רפואי לתייר מרפא בשעות הפעילות הרגילות, בניגוד להוראות לפי סעיף 27(א)1 ו-2;

(3) טיפל בתיירי מרפא בניגוד להוראת המנהל שניתנה לפי הוראות סעיף 50;

¹⁹ ס"ח התשנ"ה, עמ' 366.

(4) לא מסר למפקח ידיעה או מסמך שנדרש למסרם, במועד או באופן שנקבעו בדרישה, בניגוד להוראות סעיף 52(א)(2).

56. (א) היה לממונה יסוד סביר להניח כי מוסד רפואי הפר הוראה מההוראות לפי חוק זה, כאמור בסעיף 55 (בפרק זה – המפר), ובכוונתו להטיל עליו עיצום כספי לפי אותו סעיף, ימסור למפר הודעה על הכוונה להטיל עליו עיצום כספי (בפרק זה – הודעה על כוונת חיוב).

(ב) בהודעה על כוונת חיוב יציין הממונה, בין השאר, את אלה:

(1) המעשה או המחדל (בפרק זה – המעשה) המהווה את ההפרה ומועד ביצועו;

(2) סכום העיצום הכספי והתקופה לתשלומו;

(3) זכותו של המפר לטעון את טענותיו לפני הממונה לפי הוראות סעיף 57;

(4) הסמכות להוסיף על סכום העיצום הכספי בשל הפרה נמשכת או הפרה חוזרת לפי הוראות סעיף 59.

57. מפר שנמסרה לו הודעה על כוונת חיוב לפי הוראות סעיף 56 רשאי לטעון את טענותיו, בכתב, לפני הממונה, לעניין הכוונה להטיל עליו עיצום כספי ולעניין סכומו, בתוך 30 ימים ממועד מסירת ההודעה, ורשאי המנהל להאריך את התקופה האמורה בתקופה נוספת שלא תעלה על 30 ימים.

58. (א) הממונה יחליט, לאחר ששקל את הטענות שנטענו לפי סעיף 57, אם להטיל על המפר עיצום כספי, ורשאי הוא להפחית את סכום העיצום הכספי, לפי הוראות סעיף 60.

(ב) החליט הממונה לפי הוראות סעיף קטן (א) –

(1) להטיל על המפר עיצום כספי – ימסור לו דרישה בכתב לשלם את העיצום הכספי (בפרק זה – דרישת תשלום), שבה יציין, בין השאר, את סכום העיצום הכספי המעודכן ואת התקופה לתשלומו;

(2) שלא להטיל על המפר עיצום כספי – ימסור לו הודעה על כך, בכתב.

(ג) בדרישת התשלום או בהודעה, לפי סעיף קטן (ב), יפרט הממונה את נימוקי החלטתו.

(ד) לא טען המפר את טענותיו לפי הוראות סעיף 57 בתוך התקופה האמורה באותו סעיף, יראו את ההודעה על כוונת חיוב, בתום אותה תקופה, כדרישת תשלום שנמסרה למפר במועד האמור.

59. (א) בהפרה נמשכת ייווסף על העיצום הכספי הקבוע לאותה הפרה, החלק החמישים שלו לכל יום שבו נמשכת ההפרה.

(ב) בהפרה חוזרת ייווסף על העיצום הכספי הקבוע לאותה הפרה, סכום השווה לעיצום הכספי כאמור; לעניין זה, "הפרה חוזרת" – הפרת הוראה מההוראות כאמור בסעיף 55, בתוך שנתיים מהפרה קודמת של אותה הוראה שבשלה הוטל על המפר עיצום כספי או שבשלה הורשע.

60. (א) הממונה אינו רשאי להטיל עיצום כספי בסכום הנמוך מהסכומים הקבועים בפרק זה, אלא לפי הוראות סעיף קטן (ב).

(ב) השר, בהסכמת שר המשפטים ובאישור ועדת העבודה, רשאי לקבוע מקרים, נסיבות ושיקולים שבשלהם יהיה ניתן להטיל עיצום כספי בסכום הנמוך מהסכום הקבוע בפרק זה, ובשיעורים שיקבע.

61. סכום מעודכן של העיצום הכספי (א) העיצום הכספי יהיה לפי סכומו המעודכן ביום מסירת דרישת התשלום, ולגבי מפר שלא טען את טענותיו לפני הממונה, כאמור בסעיף 57 – ביום מסירת ההודעה על כוונת חיוב; הוגש ערעור לבית המשפט לפי סעיף 65 ועוכב תשלומו של העיצום הכספי לפי אותו סעיף בידי הממונה או בית המשפט, יהיה העיצום הכספי לפי סכומו המעודכן ביום ההחלטה בערעור.
- (ב) סכום העיצום הכספי הנקוב בסעיף 55 יתעדכן ב־1 בינואר בכל שנה (בסעיף קטן זה – יום העדכון), בהתאם לשיעור שינוי המדד הידוע ביום העדכון לעומת המדד שהיה ידוע ביום העדכון בשנה שקדמה לו; הסכום האמור יעוגל לסכום הקרוב שהוא מכפלה של 10 שקלים חדשים; לעניין זה, "מדד" – מדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה.
- (ג) הממונה יפרסם הודעה על סכום העיצום הכספי המעודכן לפי סעיף קטן (ב) ברשומות ובאתר האינטרנט של המשרד.
62. המפר ישלם את העיצום הכספי בתוך 30 ימים מיום מסירת דרישת התשלום כאמור בסעיף 58.
63. לא שילם המפר עיצום כספי במועד, ייוספו על העיצום הכספי, לתקופת הפיגור, הפרשי הצמדה וריבית כהגדרתם בחוק פסיקת ריבית והצמדה, התשכ"א-1961²⁰ (בפרק זה – הפרשי הצמדה וריבית), עד לתשלומו.
64. עיצום כספי ייגבה לאוצר המדינה ועל גבייתו יחול חוק המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, התשנ"ה-1995.
65. (א) על החלטה סופית של הממונה לפי פרק זה ניתן לערער לבית משפט השלום שבו יושב נשיא בית משפט השלום; ערעור כאמור יוגש בתוך 30 ימים מיום שנמסרה למפר ההחלטה.
- (ב) אין בהגשת ערעור לפי סעיף קטן (א) כדי לעכב את תשלום העיצום הכספי, אלא אם כן הסכים לכך הממונה או שבית המשפט הורה על כך.
- (ג) החליט בית המשפט לקבל ערעור שהוגש לפי סעיף קטן (א), לאחר ששולם העיצום הכספי לפי הוראות פרק זה, והורה על החזרת סכום העיצום הכספי ששולם או על הפחתת העיצום הכספי, יוחזר העיצום הכספי או כל חלק ממנו אשר הופחת, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום תשלומו עד יום החזרתו.
66. (א) הטיל הממונה עיצום כספי לפי פרק זה, יפרסם באתר האינטרנט של המשרד את הפרטים שלהלן, בדרך שתבטיח שקיפות לגבי הפעלת שיקול דעתו בקבלת ההחלטה להטיל עיצום כספי:
- (1) דבר הטלת העיצום הכספי;
 - (2) מהות ההפרה שבשלה הוטל העיצום הכספי ונסיבות ההפרה;
 - (3) סכום העיצום הכספי שהוטל;
 - (4) אם הופחת העיצום הכספי – הנסיבות שבשלהן הופחת סכום העיצום ושיעורי ההפחתה;
 - (5) פרטים על המפר, הנוגעים לעניין;
 - (6) שמו של המפר.

²⁰ ס"ח התשכ"א, עמ' 192.

(ב) הוגש ערעור לפי סעיף 65, יפרסם הממונה את דבר הגשת הערעור ואת תוצאותיו, בדרך שבה פרסם את דבר הטלת העיצום הכספי.

(ג) על אף האמור בסעיף זה, לא יפרסם הממונה פרטים שהם בגדר מידע שרשות ציבורית מנועה מלמסור לפי סעיף 9(א) לחוק חופש המידע, התשנ"ח-1998²¹, וכן רשאי הוא שלא לפרסם פרטים לפי סעיף זה שהם בגדר מידע שרשות ציבורית אינה חייבת למסור לפי סעיף 9(ב) לחוק האמור.

(ד) פרסום לפי סעיף זה יהיה לתקופה של ארבע שנים.

(ה) השר רשאי לקבוע דרכים נוספות לפרסום הפרטים האמורים בסעיף זה.

67. על מעשה אחד המהווה הפרה של הוראה מההוראות לפי חוק זה המנויות בסעיף 55 ושל הוראה מההוראות לפי חוק אחר, לא יוטל יותר מעיצום כספי אחד.

עיצום כספי בשל הפרה לפי חוק זה ולפי חוק אחר

68. (א) תשלום עיצום כספי לפי פרק זה לא יגרע מאחריותו הפלילית של אדם בשל הפרת הוראה מההוראות לפי חוק זה המנויות בסעיף 55, המהווה עבירה.

שמירת אחריות פלילית

(ב) שלח הממונה למפר הודעה על כוונת חיוב בשל הפרה המהווה עבירה כאמור בסעיף קטן (א), לא יוגש נגדו כתב אישום בשל אותה הפרה, אלא אם כן התגלו עובדות חדשות המצדיקות זאת.

(ג) הוגש נגד אדם כתב אישום בשל הפרה המהווה עבירה כאמור בסעיף קטן (א), לא ינקוט נגדו הממונה הליכים לפי פרק זה בשל אותה הפרה, ואם הוגש כתב האישום בנסיבות האמורות בסעיף קטן (ב) לאחר שהמפר שילם עיצום כספי, יוחזר לו הסכום ששולם, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום תשלום הסכום עד יום החזרתו.

פרק י': הוראות שונות

69. על אף האמור בכל הסכם, לא יידרש אדם לשלם בעד תיווך לתיירות מרפא לאדם שאינו סוכן תיירות מרפא, ואם שילם – רשאי הוא לתבוע את החזרת הסכום העודף.

תשלום למי שאינו סוכן תיירות מרפא

70. על אף האמור בכל הסכם, לבית משפט בישראל תהיה סמכות שיפוט בכל הליך משפטי בין תייר מרפא ובין סוכן תיירות מרפא או מוסד רפואי.

סמכות שיפוט לבית משפט בישראל

71. הוראות חוק זה באות להוסיף על הוראות כל דין אחר ולא לגרוע מהן, אלא אם כן נאמר אחרת בחוק זה.

שמירת דינים

72. (א) השר ממונה על ביצוע חוק זה, והוא רשאי להתקין תקנות בכל עניין הנוגע לביצועו.

ביצוע ותקנות

(ב) השר, באישור ועדת העבודה, רשאי לקבוע הוראות בעניינים אלה:

(1) התמורה המרבית שתשלום לסוכן תיירות מרפא בעד תיווך לתיירות מרפא;

(2) כללי אתיקה לסוכני תיירות מרפא.

(ג) השר, באישור ועדת העבודה, רשאי לקבוע אגרות בעד בקשה לרישום במרשם או לחידוש רישום במרשם.

73. בפקודת בריאות העם, 1940²², בסעיף 24(ג), בהגדרה "מימון ציבורי", אחרי פסקה (2) יבוא:

תיקון פקודת בריאות העם – מס' 32

"(2א) תשלום ששילם תייר מרפא למוסד רפואי ציבורי; לעניין זה, "מוסד רפואי ציבורי", "תייר מרפא" – כהגדרתם בחוק תיירות מרפא, התשע"ח-2018."

²¹ ס"ח התשנ"ח, עמ' 226.

²² ע"ר 1940, תוס' 1, עמ' (ע) 191, (א) 239; ס"ח התשע"ז, עמ' 501.

74. (א) תחילתו של חוק זה שישה חודשים מיום פרסומו (בסעיף זה – יום התחילה).

(ב) (1) על אף האמור בסעיף קטן (א), תחילתו של סעיף 27(א)(3) ביום תחילתן של תקנות לפי סעיף 27(ג); תקנות ראשונות כאמור יובאו לאישור ועדת העבודה בתוך שלושה חודשים מיום התחילה.

(2) כל עוד לא הותקנו תקנות כאמור בפסקה (1), ימשיכו לחול הוראות מינהל לעניין שכר מטפל בטיפול בתיירי מרפא, שפורסמו באתר האינטרנט של המשרד לפני יום התחילה.

(ג) הוראות חוק זה לעניין סוכני תיירות מרפא יחולו על התקשרויות בין סוכן תיירות מרפא לתייר מרפא שנערכו מיום התחילה ואילך.

(ד) מי שערב יום התחילה עסק בתייווך לתיירות מרפא יראו אותו כאילו נרשם במרשם לפי חוק זה, כל עוד לא נתן המנהל החלטה בבקשה לרישום שהגיש, ובלבד שבקשה כאמור תוגש בתוך שלושה חודשים מיום התחילה.

בנימין נתניהו
ראש הממשלה
ושר הבריאות

יולי יואל אדלשטיין
יושב ראש הכנסת

ראובן ריבלין
נשיא המדינה